

Aczél Géza

(szino)líra

torzósztár

arról

meghalt a kamaszkori barátom egykori városomban éppen szüleim sírjától jövet a szomorúság söréhez kapartam elő a pultról a helyi harsonát melynek máskor a silány sajtóviszonyok miatt nem nagyon adatik más mint a krumplipucolás és öregedve a halálhír-rovat hát ott árválkodott szegény egyedül a fekete keret alatt a búcsúzás nehéz szavait persze elfeledve hogy majdnem haragba fordult tarkón ütésből az ember kedve míg a harmadik kupánál nem jött a halványuló indulat mögött a felismerés ez marhaság függetlenül attól hogy évek óta készültünk átbeszélni mivel telt fél évszázadon át a világ a pingpong teremben mitől lettünk kínaiak ha a lépcsőkön feltűntek a pálóczi-lányok tenispályán hajnaltól hogyan gyakoroltuk a fonákat vagy erdőben barangolva miként szívtuk az ártatlan füvet s tanszobáról lógva hogy faltuk a partizánfilmeket nem beszélve arról amit te tudtál legjobban kiből mi lett hisz a korosodás nyomata az is utólag a kallódó sorsokból próbáljuk megérteni kissé a tünékeny életet aztán van e valami dicsekedés midőn gyarapodott és osztódott a család hányszor kellett műtétre menni és utána mi lesz odaát

árt 1

förtelmes alvás után a napot általában végig gondolom még a zaklatott ágyban némi szorongó rést hagyva persze az én koromban bármikor letaglózó halálnak de a víziót enyhén félretolva előbb hálafélét merengek apámnak mivel gyerekkorom óta lévén a hülye horoszkópok szerint hal fájdalom gyötri a lábam egyszer aztán hivatalos modorában odaszólt rövid időre feszítsem magam felé a lábfejem ami szintén nem valami kényelem ám erős zsibbadás után tényleg úgy döntöttem most már felkelek és nem ülök hosszan az ágy szélén mint egykor nagymama szállt is nemsoká a konyhából a közös kávé illata hátha enyhít valamit az öregkori neuraszténiákon a gesztus is maga majd a korábban megmosolygott nyugdíjas tempót bemérve morgások apró özönében indulok hol lehet olcsóbb alapanyagokat kapni ebédre mert éljenek az otthon főzött egytálételek melyektől éjt kompenzálva az ember kicsit elszendereg ez legalább nem árt nem úgy ha megnézed váltakozó hangszerelésekben a napi infernalis politikát mely végnapjaidban újra egy bomlott agyú diktatúrába tart és nincs elég jellem felkavarni ezt a nagy magyar ugart

árt 2

néha szeretném markánsabb átlón mozgatni a verset hogy a világ dübörgése ne nyeljen el tőle minden rezzenést melyet a mikrovilág lírai varázsa adott rikoltozó lézernyalábokkal meszelve le fölényesen néhány rezignált emberi szólamot amelynek hiányzik védelmi fedezete az egyre tanácstalanabb szakma s a morálisan nehezen követhető napi politika sunyi színpadán de eme számítgató előjátékban sérülne is az ihletett tisztasága mivel az összeborzolt horizontnak csak nem formálódhatna másféle tanulsága mint hogy az alkotó legszebb pillanataiban mélyen árva és mihelyt látomásait egy idegen dimenzióba beártja gyötrődhet bárhogy a távolabb mezőkön lélektanáról a tollat forgató nagyobb felismerése aligha lesz mint a klasszikus panelé melyben egy gyenge író is mily megható persze ilyenkor az érték és a mérték indulatosan felkiált valós igazságaiba húzódva a profi is csak eruptív önbizalommal kerülheti meg a lázas éjszakát mert végül az opus körül minden lebeg és melyek érveit az utókor hagyja hogy sűrűsödjének lassan elporladnak az idő táguló tenyerén szerencsére nem érzük meg hogy színjáték volt ez az egész